

ADNAN BÜYÜKBAŞ'IN ARDINDAN

Doç. Dr. Rıdvan KARABULUT

Bazı insanlar vardır; varlıklarıyla bir mekânı doldurur, yokluklarıyla bir boşluğu derinleştirirler. Adnan Büyükbaş, benim için işte tam da böyle bir insandı. Onu anlatmak, sadece bir dostu, bir büyüğü ya da bir yol arkadaşını anlatmak değil; aynı zamanda bir dönemin ahlakını, zarafetini ve insanlığını anlatmaktır.

Adnan Ağabeyle tanışmamız, kıymetli büyüğümüz Hasan Gürpınar Ağabey vesilesiyle KON Kafe'de gerçekleşmişti. O gün yapılan sohbet, sıradan bir tanışma değildi; sanki uzun yıllardır süren bir dostluğun ilk cümleleriydi.

Mekân bir kafeydi belki ama kurulan bağ çok daha derindi. Hasan Ağabeyin samimi aracılığıyla başlayan bu tanışıklık, zamanla güçlü bir gönül dostluğuna dönüştü. Adnan Ağabey, hayata karşı vakur duruşuyla, sözünü ölçerek söyleyen ama söylediğinde de muhatabının zihninde iz bırakan bir şahsiyetti. Onunla yaptığımız her sohbet, sıradan bir konuşmanın ötesine geçer; hayatın anlamına, insanın sorumluluğuna ve memlekete dair derin bir muhasebeye dönüşürdü. Özellikle gençlere bakışı beni her zaman etkilemiştir. Gençleri sadece geleceğin teminatı olarak değil, bugünün öznesi olarak görürdü. Onlara güven duyar, sorumluluk verir ve arkasında dururdu.

Onun dostluk anlayışı da en az karakteri kadar sağlamdı. En yakın dostlarından biri olan Nurkal Kumsuz Ağabey ile arasındaki hukuk, gerçek dostluğun ne demek olduğunu gösterirdi. Aralarındaki muhabbet; menfaate dayanmayan, zamana yenilmeyen, samimi ve derin bir kardeşlikti. Bu dostluğu görmek, insana dostluğun hâlâ mümkün ve kıymetli olduğunu hatırlatıyordu.

Akademik hayatımda ve idari görevlerimde, insan ilişkilerinin ne kadar belirleyici olduğunu çok kez tecrübe ettim. Adnan Büyükbaş, bu anlamda bana insan yönetiminin aslında gönül kazanma sanatı olduğunu hatırlatan isimlerden biriydi. Otoritesini sesini yükselterek değil, karakteriyle kurardı.

Saygı görmek için talepte bulunmaz, zaten doğal olarak saygı uyandırır. Onunla paylaştığımız anılar arasında en kıymetlileri, sade ama derin sohbetlerimizdir. Hayatın karmaşası içinde durup düşünmeyi, acele hüküm vermemeyi, insanı önce anlamayı öğütlerdi. "İnsan yetiştirmek, bina yapmaktan daha zordur" derdi. Bu söz, benim çocuk gelişimi alanındaki çalışmalarım ve üstün yetenekli çocuklara dair perspektifimde hep zihnimin bir köşesinde yer etti.

Adnan Büyükbaş, ardında yüksek sesle anlatılacak büyük iddialar değil; sessizce yaşanmış büyük bir ahlak bıraktı. Bugün onu düşündüğümde zihnimde bir cümle beliriyor: İyi bir insan olmanın kıymetini bilen bir insandı. Onun hatırası, bizlere sadece geçmiş değil; nasıl bir gelecek inşa etmemiz gerektiğini de hatırlatıyor. Vefatının ardından kalan boşluk, aslında ne kadar dolu bir hayat yaşadığının da göstergesidir.

Ruhu şad, mekânı cennet olsun. Saygı ve minnetle,